

1) I kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1829/94 av den 26 juli 1994 fastställs det inte någon begränsning av hur lång ytterligare tid som kan beviljas en exportör enligt artikel 47.4 i denna förordning. Det ankommer på behöriga nationella myndigheter att fastställa hur lång denna tid skall vara mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet, med beaktande bland annat av vilka ansträngningar den exportör som har begärt förlängning av fristen har gjort, vilka svårigheter han har ställts inför och den tid som rimligen behövs för att övervinna dessa svårigheter.

2) Exportören kan inte direkt vid en nationell domstol åberopa rätten att erhålla en viss ytterligare tid. Exportören skall emellertid ha möjlighet att föra talan vid domstol mot det beslut som behöriga nationella myndigheter har fattat med tillämpning av artikel 47.4 i förordning nr 3665/87, i dess lydelse enligt förordning nr 1829/94. Villkoren för och de närmare bestämmelserna om denna domstolsprövning skall, med iakttagande av effektivitets- och likvärdighetsprinciperna såsom de har definierats i gemenskapsrätten, fastställas i varje medlemsstats rättsordning.

(¹) EGT C 44, 16.2.2002.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgericht Stuttgart av den 19 mars 2003 i målet mellan Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH och Bundesrepublik Deutschland, företrädd av Bundesversicherungsamt

(Mål C-193/03)

(2003/C 200/12)

Sozialgericht Stuttgart begär genom beslut av den 19 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 9 maj 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH och Bundesrepublik Deutschland, företrädd av Bundesversicherungsamt beträffande följande frågor:

Huruvida utgör artikel 34 i förordning (EEG) nr 574/72 (¹) vid dess införlivande genom 13 § tredje stycket SGB V hinder för en schablonmässig ersättningspraxis som tillämpas av försäkringsorganet för ärenden rörande ersättning för utgifter för läkarbehandling i ett annat gemenskapsland?

(¹) EGT L 74, 27.03.1972, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106.

Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas domstol Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 maj 2003 av Irland

(Mål C-199/03)

(2003/C 200/13)

Irland har den 13 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av D. J. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gallagher, SC, och P. McGarry, Barrister, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. förklara att talan kan tas upp till sakprövning
2. ogiltigförklara kommissionens beslut K(2003)99 att minska de bidrag som Europeiska socialfonden beviljat enligt kommissionens beslut K(94)3226 av den 29 november 1994 (operativt program för utveckling av mänskliga resurser) inom ramen för projekt 940002IR1, K(94)1972 av den 29 juli 1994 (operativt program för turism) inom ramen för projekt 940001IR1, K(94)2613 av den 15 november 1994 (operativt program för industriell utveckling) inom ramen för projekt 940004IR1, genom vilka operativa program enligt mål 1 i Irland helt eller delvis godkänts, eller att ogiltigförklara detta beslut avseende perioder eller belopp som domstolen fastställer.
3. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Sökanden har gjort gällande att det klart framgår av det omtvistade beslutet att kommissionen uppenbarligen har underlåtit att på ett korrekt sätt beakta den bevisning som Irland har framlagt, genom vilken otvetydigt visats att det faktiskt inte varit fråga om någon överbetalning eller överfinansiering av de projekt som omfattats av stöd från Europeiska socialfonden. Genom att göra en felaktig bedömning av den redogörelse som Irland lagt fram för att visa att någon sådan överbetalning eller överfinansiering inte skett, och genom att felaktigt anta att den bevisning som Irland lade fram på något vis skulle ha en inverkan på de ekonomiska tabellerna, har kommissionen underlåtit att på ett korrekt sätt beakta bevisningen samt dragit felaktiga slutsatser av vissa fakta.